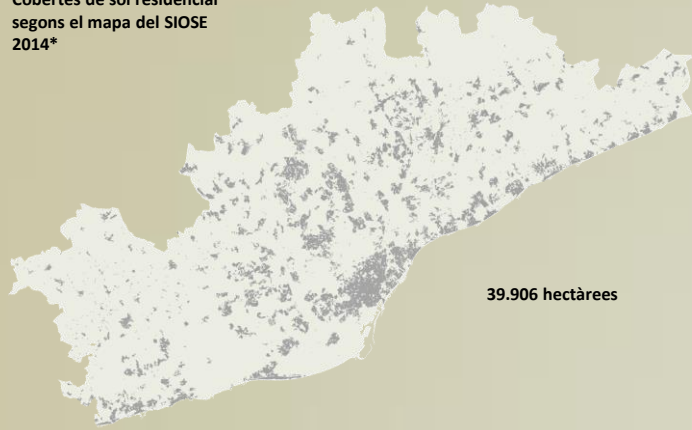

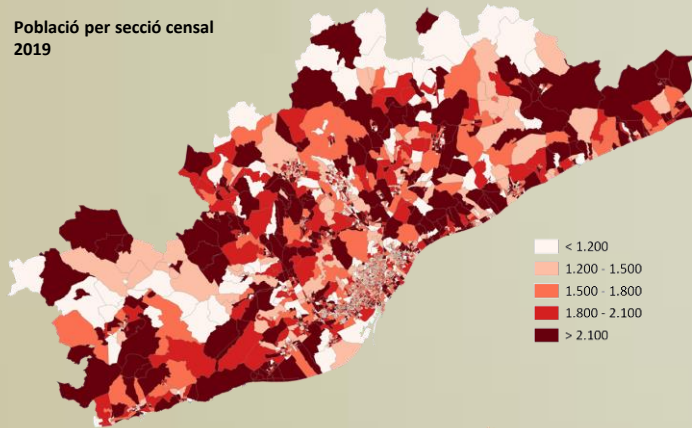
Desdensificar la regió metropolitana de Barcelona?

Sòl residencial necessari segons la densitat màxima acceptada

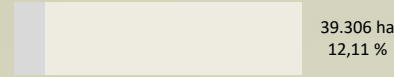
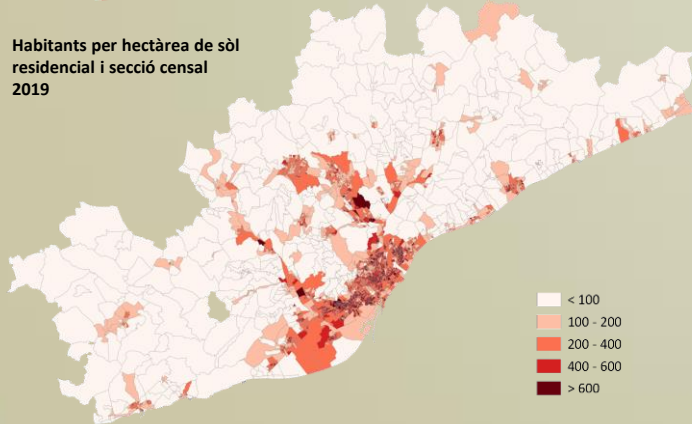
Cobertes de sòl residencial segons el mapa del SIOSE 2014*

Població per secció censal 2019

Habitants per hectàrea de sòl residencial i secció censal 2019

Habitants/
hectàrea

Teixits residencials segons la densitat

500

Sant Boi de Llobregat (Centre)

Gràcia (Barcelona)

Sòl residencial necessari per satisfer la demanda d'habitatge establert un màxim de densitat

39.927 ha

250

Terrassa (Parc Vallparadís)

Mataró (Via Europa)

44.551 ha

100

Sant Sadurn d'Anoia

Sant Quirze del Vallès

68.067 ha

50

Pedralbes (Barcelona)

Sant Feliu de Codines

113.413 ha

10

Sant Andreu de Llavaneres

l'Ametlla del Vallès

515.628 ha

*: S'han considerat les categories "casco", "ensanche" i "discontinuo", que són les que corresponen bàsicament als teixits residencials. No es tracta de zones privades estrictament delimitades i, per tant, inclou els carrers i altres sòls corresponents a sistemes locals; no s'han considerat, però, les zones verdes urbanes ni els sòls industrials o altres destinats a serveis dotacionals.

La crisi sanitària de la Covid19 ha fet sorgir veus a favor de la desdensificació d'aquells teixits residencials que, per la seva alta concentració de persones, podrien ser més propicis al contagi del virus. Fins a quin punt és possible aquesta disminució de la densitat a la regió metropolitana de Barcelona?

El sòl residencial de la regió metropolitana de Barcelona ocupa poc més del 12% de la seva superfície total.

Si els 5,2 milions d'habitants metropolitans visquessin en teixits de característiques similars als més densos (més de 1.000 habitants per hectàrea de sòl residencial) ocuparien tan sols 5.155 hectàrees, és a dir, un 1,6% de la regió.

Ara bé, si es volgués disminuir la densitat dels teixits més atapeïts sense incrementar la dels que tenen una densitat menor, el sòl necessari s'incrementaria notablement. Si el valor màxim de densitat fos de 500 habitants per hectàrea de sòl residencial (una densitat encara força elevada) l'increment de sòl necessari seria encara molt poc significatiu, 600 hectàrees, ja que són molt pocs els teixits amb una densitat superior.

Però si els valors màxims admesos fossin inferiors, de 250, 100 o 50 habitants per hectàrea, el sòl residencial necessari seria de 44.551 ha, 68.067 ha i 113.413 ha respectivament. A aquestes superfícies encara caldria afegir la de les infraestructures de transport i serveis necessàries per connectar-les.

Aquesta desdensificació seria, per tant, inviable no ja a partir de criteris ambientals, sinó fins i tot d'espai físic amb un pendent apte per a la urbanització.

Si la desdensificació seguís els valors de les urbanitzacions de més baixa densitat (10 habitants per hectàrea), el sòl residencial necessari superaria amb escreix la superfície total de la regió.

Font:

- Cobertes del sòl:
MINISTERIO DE TRANSPORTES, MOVILIDAD Y AGENDA URBANA: *Sistema de Información de Ocupación del Suelo en España* (SIOSE) 2014

- Seccions censals i població 2019:
INSTITUTO NACIONAL DE ESTADÍSTICA (INE): *Estadística del Padrón continuo por secciones censales 2019*

- Ortofotos:
INSTITUT CARGOGRÀFIC I GEOLÒGIC DE CATALUNYA
Ortofoto de Catalunya 1:25.000 vigent (WMS)